

РЕШЕНИЕ

№ 6007

гр. София, 20.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 9 състав,
в публично заседание на 11.10.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Камелия Серафимова

при участието на секретаря Анжела Савова, като разгледа дело номер **5736** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Настоящото административно производство е по реда на чл.197,ал.2 ДОПК.

Образувано е по жалба на „ Килтекс “ЕООД [населено място] срещу Решение № ПО-61/17.06.2022 година на Директор ТД на НАП- С..

Развитите в жалбата оплаквания са за незаконосъобразност на атакуваното решение.Твърди се, че в Решението Директор ТД на НАП е преповторил мотивите на публичния изпълнител, а в самото искане за налагане на обезпечителни мерки няма посочена необходимост от обезпечаване на задължението и няма такива , че събирането на предполагаемото публично вземане ще се затрудни. Иска се отмяна на решението и се претендират сторените по делото разноски.

В съдебно заседание,жалбоподателят-„Килтекс” ЕООД- [населено място] редовно и своевременно призован, се представлява от адвокат Г., редовно упълномощен, който поддържа жалбата на заявените основания и моли да бъде уважена. Заявява претенция за присъждане на разноски.

Ответникът по жалбата-Директор на ТД на НАП- [населено място], редовно и своевременно призован,се представлява от юрисконсулт П., редовно упълномощена, която оспорва жалбата като неоснователна и заявява претенция за присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение и моли да бъде редуцирано.

Административен съд София-град след като прецени събраните по делото доказателства,ведно с доводите и изразените становища на страните,при условията на чл.142,ал.1 АПК, вр. с чл.188 ГПК, прие за установено следното:

Със Заповед № 666/30.09.2021 година на Изпълнителен директор на НАП- [населено място] М. Н. е преназначен на длъжността- Директор ТД на НАП-С., считано от 19.11.2021 година.

Със Заповед за възлагане на ревизия от 21.03.2022 година е възложена ревизия на „Килтекс“ ЕООД, определен е съставът на ревизиращия екип, обхвата на ревизията по видове задължения и по периоди, срокът, в който следва да завърши ревизията- до три месеца, считано от датата на връчване на ЗВР.

Представено е искане от орган по приходите, включен в състава на ревизиращия екип до Публичен изпълнител при ТД на НАП, за налагане на предварителни обезпечителни мерки на „ Килтекс“-ЕООД- запор върху налични и постъпващи суми по банкови сметки и е посочено , че ще се затрудни събирането на предполагаемото публично вземане.

На 05.04.2022 година Публичен изпълнител при ТД на НАП с Постановление № С220022-023-000976 за обезпечаване на предполагаемо публично вземане в размер на 116 921,33 лева, в това число главница 100 910,57 лева и лихва в размер на 16 010,76 лева към 28.03.2022 година наложил запор върху два броя МПС, собственост на длъжника- лек автомобил Тойота със застрахователна стойност 25 000 лева и лек автомобил марка А. със застрахователна стойност 100 000 лева и посочил , че запорът се счита за наложен до размер на 116 921,33 лева.

Запорът е наложен чрез изпращане на запорно съобщение до СДВР на дата 06.04.2022 година.

Постановлението за налагане на ПНОМ е връчено на електронния адрес на жалбоподателя на дата 08.06.2022 година.

На 14.06.2022 година дружеството – жалбоподател депозирало жалба до Директор ТД на НАП срещу издаденото ПНОМ, а последният с Решение № ПО061/17.06.2022г година оставил подадената жалба без уважение.

С оглед на така установената фактическа обстановка,Административен съд-София-град намира предявената жалба за процесуално допустима,подадена в преклузивния срок по чл.197,ал.2 ДОПК от процесуален представител на легитимирана страна и при наличие на правен интерес от обжалване. Разгледана по същество, същата се явява основателна. Съображенията за това са следните:

Обжалваното Решение №ПО-61/17.06.2022 година е акт, подлежащ на съдебен контрол и при преценката законосъобразността му съдът следва да провери актът , издаден ли е от компетентен орган и в предписаната от закона форма,спазени ли са процесуално- правните и материално- правните разпоредби на ДОПК.

Обжалваното решение е издадено от компетентен орган-това е Директор на ТД НАП-гр. С.- град,на когото изрично по силата на чл.197 от ДОПК е предоставено правото да разглежда жалби срещу действията на публичен изпълнител по издадени Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки. Наред с това между страните няма спор,а от приложените по делото доказателства се установява, че лицето Е. М. Н. към датата на издаване на решението е замел длъжността Директор ТД на НАП-С..

Решението е издадено в писмена форма с означение на фактическото и правното основание за издаването му. Неоснователен е доводът на дружеството жалбоподател, че решението не съдържа фактическо и правно основание за издаването му, защото в самото решение ясно и недвусмислено са посочени както фактическите основания, така и съответното правно основание.

При издаването му Директор ТД на НАП- С.- град е нарушил процесуално правните разпоредби на ДОПК, което е довело и до нарушаване на материално-правните разпоредби на ДОПК.

Правната регламентация на налагането на предварителни обезпечителни мерки се съдържа в чл.121 от ДОПК, според която в хода на ревизията или при издаване на ревизионния акт органът по приходите може да поиска мотивирано от публичния изпълнител налагането на предварителни обезпечителни мерки с цел предотвратяване извършването на сделки и действия с имуществото на лицето, вследствие на които събирането на задълженията за данъци и задължителни осигурителни вноски ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни. Предварителните обезпечителни мерки се налагат по реда на [чл. 195](#) с постановление на публичния изпълнител и се обжалват по реда на [чл. 197](#). Предварителните обезпечителни мерки се налагат върху активи, обезпечаването върху които не води до сериозно възпрепятстване на дейността на лицето. Ако това не е възможно, наложените обезпечителни мерки следва да не спират извършването от ревизираното лице дейност. Когато в срок до 4 месеца от налагането на първата предварителна обезпечителна мярка не е издаден ревизионен акт, наложените обезпечителни мерки се смятат за прекратени, освен ако е направено искане за продължаването им пред административния съд по местонахождението на органа, наложил обезпечителната мярка. Искането може да бъде направено от публичния изпълнител или ревизираното лице. Съдът проверява наличието на условията по ал. 1 за налагане на предварителни обезпечителни мерки и изпълнението на изискванията по ал. 3 и се произнася с определение в 14-дневен срок от постъпването на искането. Ако уважи искането, съдът определя срок за продължаване на мерките, не по-дълъг от срока за приключване на ревизионното производство. Определението не подлежи на обжалване. Действието на наложените предварителни обезпечителни мерки се продължава с обезпечителните мерки от същия вид и върху същото имущество, наложени в едномесечен срок от издаването на ревизионния акт, когато актът е издаден в 4-месечния срок по ал. 4 или в срока, определен от съда по реда на ал. 5.

От своя страна в чл. 197 от ДОПКе посочено че постановлението за налагане на обезпечителни мерки може да бъде обжалвано в 7-дневен срок от връчването му пред директора на компетентната териториална дирекция, който се произнася с мотивирано решение в 14-дневен срок, а в случаите на налагане на предварителни обезпечителни мерки по [чл. 121](#) - в 7-дневен срок, от получаването на жалбата. Решението по ал. 1 може да се обжалва пред административния съд по постоянния адрес или седалището на жалбоподателя, в 7-дневен срок от връчването му на жалбоподателя и на публичния вискател. Непроизнасянето на решаващия орган в сроковете по ал. 1 се смята за потвърждение на постановлението, което може да се обжалва в 14-дневен срок от изтичането на срока за произнасяне. По аргумент от нормата на алинея трета съдът отменя обезпечителната мярка, ако длъжникът представи обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция или държавни ценни книжа, ако не съществува изпълнително основание или ако не са спазени изискванията за налагане на предварителни обезпечителни мерки по [чл. 121, ал. 1](#) и [чл. 195, ал. 5](#). Решението на административния съд не подлежи на обжалване.

Трети лица могат да обжалват обезпечителната мярка, наложена от публичния изпълнител, само когато той я е наложил върху вещи, които в деня на запора или възбраната се намират във владение на тези лица. Жалбата не се уважава, ако се

установи, че вещта е била собственост на длъжника при налагането на запора или възбраната. Изпълнението на постановлението, с което се налага обезпечението, не може да бъде спряно поради обжалването му.

Налагането на обезпечителни мерки е едно от заложените в чл.12,ал.2,т.1 ДОПК правомощия на публичния изпълнител. Обезпечението представлява едностранно властническо правомощие, изразяващо се в забрана за извършване на разпоредителни действия с притежаваното от страна на длъжника имущество. Като всяко властническо правомощие, изразяващо се в забрана за извършване на разпоредителни действия с притежаваното от страна на длъжника имущество. Като всяко властническо правомощие, ограничаващо длъжника от ред негови права, обезпечението се налага при стриктно спазване на определена в закона/ДОПК/ процедура, предпоставки, срокове и органи. В чл.195 от ДОПК, е визиран общ принцип, че на обезпечение подлежат установени и изискуеми публични вземания-подлежащи на обезпечение публични вземания. Обезпечение се извършва, когато без него ще бъде невъзможно или ще се затрудни събирането на публичното задължение, включително когато е разсрочено или отсрочено, като обезпечението се налага с постановление на публичния изпълнител, по искане на органа, издал акта за установяване на публичното вземане или, когато не е наложено обезпечение или наложеното обезпечение не е достатъчно, след получаване на изпълнителното основание, а длъжникът не се уведомява за искането за обезпечение.

По силата на чл.195,ал.6 от ДОПК обезпеченията се извършват по балансовата стойност на активите, а когато такава няма - в следната последователност: по данъчната оценка, по застрахователната стойност, по придобивната стойност на вещи - собственост на физически лица и обезпеченията трябва да съответстват на вземанията на държавата или общините, установени или установяеми по реда на ал. 5. Съдържанието на постановлението е изчерпателно изброено в нормата на чл. 196.,ал.1 ДОПК- постановлението се издава в писмена форма и съдържа, името и длъжността на органа, който го издава, наименованието на акта, номера и датата на издаването му, фактическите и правните основания за издаването му,наименованието, идентификационния номер, адреса за кореспонденция и постоянния адрес, съответно седалището и адреса на управление на длъжника, размера на публичното задължение и лихвите, вида на обезпечителната мярка и имуществото, върху което се налага, забрана за разпореждане с имуществото, върху което е наложена обезпечителната мярка, пред кой орган и в какъв срок може да се обжалва постановлението, датата на издаване и подписа на органа, който го е издал, с означение на длъжността му. Препис от постановлението се изпраща на длъжника и на третите лица, засегнати от действията.

Видовете обезпечителни мерки са изчерпателно посочени в нормата на чл. 198,ал.1 от ДОПК-обезпечението се извършва- с налагане на възбрана върху недвижим имот или кораб, със запор на движими вещи и вземания на длъжника, със запор на сметките на длъжника, със запор на стоките в оборот на длъжника, като публичният изпълнител може да наложи няколко вида обезпечения на обща сума до размера на вземането.

Налагането на предварителни обезпечителни мерки по реда на чл.121 ДОПК представлява изключение от общия принцип на чл.195,ал.1 ДОПК,че на обезпечение подлежат установени и изискуеми публични вземания. Тъй като предварителните обезпечителни мерки могат да се налагат още в хода на ревизията,става дума за

обезпечаване на предполагаеми, а не на установени задължения. От своя страна, налагането на предварителни обезпечителни мерки / като изключение от общото правило, визирано по-горе, че на обезпечение подлежат изискуеми и установени задължения, е визирано в нормата на чл.121 от ДОПК, като съгласно алинея първа на същия текст е посочено, че в хода на ревизията или при издаване на ревизионния акт органът по приходите може да поиска мотивирано от публичния изпълнител налагането на предварителни обезпечителни мерки с цел предотвратяване извършването на сделки и действия с имуществото на лицето, вследствие на които събирането на задълженията за данъци и задължителни осигурителни вноски ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни.

По аргумент от алинея втора, предварителните обезпечителни мерки се налагат по реда на [чл. 195](#) с постановление на публичния изпълнител и се обжалват по реда на [чл. 197](#).

Съгласно чл.121,ал.5 ДОПК при проверката, съдът следва да прецени наличието на условията за налагане на предварителни обезпечителни мерки- дали са наложени с цел предотвратяване извършването на сделки и действия с имуществото на лицето,вследствие на което събирането на задълженията за данъци и задължителни осигурителни вноски ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни и изпълнението на изискванията за невъзпрепятстване на дейността на лицето, спрямо което се налагат. Наред с това, законодателят е предвидил срок, с който могат да бъдат продължени наложените предварителни обезпечителни мерки-не по-дълъг от срока за приключване на ревизионното производство.

В случая, както публичният изпълнител, така и Директор ТД на НАП автоматично са приели, че ще се затрудни събирането на предполагаемото публично вземане, като нито в искането до публичен изпълнител, нито в самото постановление, както и в хода на самото административно производство Директор ТД на НАП е направил обосноваван извод, че размерът на предполагаемото публично вземане ще се затрудни. Наред с това, Директор ТД на НАП не е отчел обстоятелството, че към Постановлението за налагане на ПНОМ липсват приложени доказателства за това, дали публичният изпълнител е спазил разпоредбата на чл.195,ал.6 от ДОПК, съгласно която обезпеченията се извършват по балансовата стойност на активите, а когато такава няма-в следната последователност по данъчната оценка, по застрахователната стойност, по придобивната стойност на вещи - собственост на физически лица, като обезпеченията трябва да съответстват на вземанията на държавата или общините, установени или установяеми по реда на ал. 5. В случая на първо място, липсват доказателствата дали публичният изпълнител е събрал доказателства за това каква е балансовата стойност на запорираните два броя МПС, дали същите са заприходени като транспортни средства, каква е балансовата им стойност. Липсват и доказателства за това каква е застрахователната стойност на МПС и дали същите са собственост на длъжника/ защото простото твърдение, че е собственост без представени доказателства, не може да доведе до извод, че същото са собственост на длъжника. Липсват и доказателства за спазена процедура по чл.201 от ДОПК- при запор на движима вещь публичният изпълнител извършва опис, оценка и предаване на вещта за пазене на длъжника или на трето лице или изземва и съхранява вещите, като върху вещта може да се поставя запорен знак (стикер), а описът, оценката и предаването на вещта за пазене или изземването и съхранението ѝ се извършват по реда на този кодекс, липсват и доказателства за това при липса на такава стойност,публичният

изпълнител да е спазил поредността, визирана в нормата на чл.195,ал.6 от ДОПК- при липса на балансова стойност на активите,се преминава в поредност – по данъчна оценка и т.н. Законодателят именно в нормата начл.195,ал.6 от ДОПК е визирал поредност на стойностите за налагане на обезпеченията при липса на една стойност- при казаното по- горе, първо по балансова стойност, а ако такава няма в последователност изрично посочена в този текст. Липсата на спазена поредност относно стойността на МПС, които са запорирани лишава съда от възможността да прецени дали обезпечителната нужда съответства на предполагаемите задължения. Това порочно налагане на заповор върху МПС от страна на публичния изпълнител ,без да са спазени визираните в ДОПК условия и предпоставки, води до отхвърляне на искането за продължаване срока на наложените предварителни обезпечителни мерки – Заповор върху 2 броя МПС, защото няма как да се прецени дали обезпечителната мярка е подходяща и дали съответства на обезпечителната нужда, респективно на това дали съответства както на предполагаемото задължение, така и каква е стойността на МПС.

Тези факти не са отчетени от страна на Директор ТД на НАП, което е довело до издаване на незаконосъобразно решение, което подлежи на отмяна и заедно с него Постановлението за налагане на ПНОМ.

С оглед изхода на спора, претенцията на жалбоподателя за присъждане на разноски е основателна и в негова полза следва да се присъдят такива.

В конкретния случай, жалбоподателят е представляван от адвокат Г., като в представения Договор за правна защита и съдействие липсва договорено възнаграждение и начин на заплащането му, като в представения Списък на разноските е посочено, че договореното и заплатено адвокатско възнаграждение на адвоката е в размер на 900 лева, но няма никакви доказателства, че това е договореното възнаграждение на адвоката, и че същото е платено- в брой или по банков път. В договора следва да е вписан начина на плащане - ако е по банков път, задължително се представят доказателства за това, а ако е в брой, то тогава вписването за направеното плащане в договора за правна помощ е достатъчно и има характера на разписка! аргумент от Тълкувателно решение по [Тълкувателно дело № 6/2012 г.](#) на ОС на ГК и ТК на ВКС. На тази плоскост в полза на жалбоподателя следва да се присъдят само направените разноски в размер на 50 лева- внесена държавна такса и съдът не обсъжда направеното възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение в последното съдебно заседание от страна процесуалния представител на ответника по жалбата.

Съдебните разноски са разходите на страните, произтичащи от участието им в административното производство. Вяска от страните по делото е отговорна за направените разноски.Отговорността за разноски по принцип е обективна/ безвиновна/, защото загубила спора страна отговаря за разноски, дори ако е положила най- голямо старание да води процеса добросъвестно. Съгласно разпоредбата на чл.81 от ГПК, по присъждането на разноски, съдът се произнася във всеки акт,с който приключва разглеждането на делото в съответната инстанция.Отговорността за разноските е гражданско облигационно отношение, то произтича от процесуалния закон и е уредено от него. Задължението за разноски произтича от неоснователно предизвикания правен спор и тежестта за тях е за страната, която неоснователно е предизвикала същия.

Воден от горното и на основание чл.197,ал.3 и ал.4 ДОПК, Административен съд София град

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Решение № ПО-61/17.06.2022 година на Директор ТД на НАП- С. и потвърденото с него Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки № С220022-023-000976/05.04.2022 година на Публичен изпълнител при ТД на НАП- С..

ОСЪЖДА ДИРЕКТОР ТД НА НАП-С. ДА ЗАПЛАТИ НА „ КИЛТЕКС“ ЕООД ГР. С. СУМАТА ОТ 50 ЛЕВА- РАЗНОСКИ ПО ДЕЛОТО, КАТО СЪЩАТА СЛЕДВА ДА БЪДЕ ВЪЗСТАНОВЕНА ОТ БЮДЖЕТА НА ТД НА НАП- С..

На основание чл.138,ал.1 АПК, препис от решението да се изпрати на страните.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване, съгласно разпоредбата на чл.197,ал.4 ДОПК.

СЪДИЯ: